

е възлизало въ 1914 год. на 115 милиарда, въ 1928 год. на 475 милиарда книжни лири, а националиятъ доходъ — респективно на 20 и 95 книжни лири на същите дати. К. Мори е представилъ едно съобщение относно изчислението на националното богатство и националния доходъ на Япония. Въ своя грижливо написанъ трудъ той изчислява богатството и доходите на Япония на шест различни дати. Подъ негово ръководство, статистическото бюро при имперския кабинетъ изчислява, въз основа на обективни данни, японското национално богатство въ 1924 год. на 102.341 мил. иени; за националния доходъ пъкъ, чрезъ субективни пресметвания, е получена цифрата 13.382 милиона иени въ 1925 год. Подобни съобщения е имало представени и отъ Фр. Фелнеръ относно сегашна Унгария, както и отъ С. А. Верижнъ-Стюартъ върху еволюцията на националното богатство и националния доходъ на Холандия. По изчисленията на последния, частното богатство на холандските граждани достига въ 1927 год. цифата 21,713 милиона флорини, а националния доходъ въ 1927/928 г. цифата 3.496 милиони флорини. Неговите изчисления не включватъ имотите, принадлежащи на държавата, а държатъ сметка само за частните имоти.

Въ секцията се развили обстойни разисквания и особено по терминологията, съ която се характеризира неравномърността или неравенството въ разпределението на доходите. Въ тия разисквания взели главно участие Жини, Саворнянъ и Боули, последните отъ които намиралъ че ще бъде по-полезно статистиците да се съобразяватъ съ нивото на простосъмъртните, и да си служатъ съ по-лесно разбираеми термини: вместо да се говори за концентрация на доходите, по добре е да се казва: неравенство въ разпределението на приходите. Най-накрая секцията предложила и общото събрание взело решение за назначаването на комисия, на която да се възложи да проучи трудностите, които се срещатъ при международните сравнения на изчисленията на богатството или доходите, било преди, било следъ войната, и да препоръчва една обща методология и терминология.

Статистики по обществените служби. Отъ тази пета група съ били разгледани две по-важни съобщения, едното отъ французския делегатъ А. Каду (поминалъ се въ Индо-Китай, на обратенъ път отъ Токио за Франция) върху развитието на градските обществени служби (транспортъ, снабдяване съ вода, свътиленъ газъ, електричество и пр.) въ няколко големи европейски столици: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Виена, Римъ, и другото отъ полския делегатъ Ж. Пиекалкиевичъ върху статистиката на обществените финанси. Тази последната статистика има за целъ да анализира бюджетите на държавата и на автономните учреждения съ огледъ на международни сравнения. На последната сесия въ Варшава презъ 1929 г., по поводъ на едно изложение отъ Пиекалкиевичъ по същия въпросъ и по негово пред-

ложение, бѣ учредена една комисия съ задача да проучи въпроса за установяване международна статистика на публичните финансии. Като докладчикъ на тази комисия, той представилъ на сесията въ Токио единъ докладъ върху предварителните работи по речената статистика. Докладът цели да даде точно изложение на принципите и да установи схемата на статистиката на обществените приходи и разходи. Въз основа на този докладъ, комисията ще представи своите окончателни предложения и заключения на следната сесия въ Мадридъ.

Други още две съобщения допълватъ тази група, посветени и дветѣ на тъй актуелния и живо разискванъ въ всички страни въ свѣта следъ войната въпросъ за фискалното бреме. Авторите Х. Оуши и С. Шиоми рисуватъ въ една подробна таблица съществуващата въ Япония фискална система: населението плаща данъците на държавата и на самоуправителните тѣла, но косвените данъчни тегоби върху консумацията проявяватъ тенденция на все по-голямо разрастване въ вреда на прѣките данъци.

3-а секция — Социални статистики

Поради преголемия брой въпроси, предвидени въ програмата на втората секция, нѣколко съобщения отъ областта на стопанските статистики били предадени на третата секция, чийто дневенъ редъ първоначално броялъ по-малко точки. Така допълнена нейната програма, секцията я изчерпала въ 4 заседания.

Статистика на миграционните движения. На първо място било представено на обсѫдане отъ третата секция съобщението на проф. Х. Ж. Лошъ, председателъ на Вюртембергското статистическо бюро: *Статистика на полумиграцията.* Въпросът се отнася до все по-често наблюдаваното въ най-ново време отиване на работници и служащи да работятъ вънъ отъ мястожителството си въ друга община и дори въ съседна държава. Понѣкога тия движения ставатъ всѣки денъ, сутринъ и вечеръ, въ други случаи — въ началото и въ края на седмицата. Това най-ново явление, което днешните условия създаватъ за работниците на големите градове и индустритални центрове, едни наричатъ „полумиграция“, други „временна миграция“, въ отличие отъ „сезонните“ миграционни движения. То трѣбва да се изучи въ връзка съ въпросите за съобщителните срѣдства, градоустройството, жилищната политика, обществените постройки за бездомници и пр. Въ проектираното за 1931 год. преображене въ Германия единъ въпросъ щѣль да бѫде предвиденъ за подобните периодически отивания и връщания на главата на семейството. Същото се имало предвидъ и въ Швейцария. По решение на общото събрание, една комисия ще бѫде избрана и натоварена да проучи този въпросъ отъ статистическо гледище, като издири дали съществуватъ подобенъ родъ статистики и какъ сѫтъ съставени,